

*

*

*

Vicimus! afferuit sese, rupitque catenas
Mortis et inferni, Servator, nec genus ultra
Serviet humanum, quod dura compede vinctum,
Indigna vinctum Servator compede solvit.
Qualis, ubi Andromedam, Perseus, materna luentem
Crimina, et ad duras religatam in littore cautes,
Aspexit miserans, clypeo confusus et ense,
Pone metum, Virgo: non es sine vindice, dixit;
Nec mora, congreditur, monstrique per ilia ferrum
Exigit: illa ferae, mortique erepta, catenis
Solvitur, et dominum Servatoremque salutat.
Nec capit attonitus sua gaudia, Persea Cepheus,
Persea Cassiope, victorem Persea virgo
Libera conclamant: resonant Persea rupes.
Haud aliter leto felix, celebrisque triumpho
Servator gentem humanam miseratus, et usque
Lumina, quod poterat, longo liventia fletu,
Tollentem in coelum, iamque ultima pene ferentem,
Atque veni, Vindex, clamantem, et multa voventem,
Servitio et vinclis, luctuque exemit acerbo.
Ardua res hominum vires transcendere visa,
Quaeque nec Atridas fortes, pugnaeque scientes
Posceret Aeacidas, ast ipso numine plenum
Vindicem et Heröem, tanto cognomine dignum.

